

mindretalsbeskyttelse? Bare for at nævne én ting.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg blev sådan lidt forundret over talen, som Fremskridtspartiets ordfører holdt. Og derfor vil jeg gerne spørge, for at jeg skal være sådan helt klar over, hvad Fremskridtspartiet egentlig mener om EU og Europarådet og den slags: Skulle talen forstås sådan, at Fremskridtspartiet mener, at EU skal overtage de opgaver, som Europarådet varetager i dag med at fremme menneskerettighederne og sørge for et forum, hvor alle europæiske lande kan diskutere? Mener Fremskridtspartiet, at det er en opgave EU skal overtage?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Ja, når jeg tager ordet for en kort bemærkning her til hr. Kim Behnke, er det, fordi hr. Søren Søndergaard også har været inde på en ting, som er relevant i den forbindelse: Skulle vi have optaget Rusland? Det var noget, vi overvejede meget nøje, og blandt andet drøftede vi det også med de liberale russiske politikere, som endte med at give rådet om at optage dem, for så kan vi fastholde Rusland på de krav, de hermed har skrevet under på at de vil opfylde.

Der er en ting, som man skal være opmærksom på, og det er, at hvis man smider Tyrkiet eller Rusland eller Ukraine ud – og vi kan godt smide halvdelen ud igen – så mister borgerne muligheden for at klage til Menneskerettighedsdomstolen. Og den særlige komité, der skal beskytte mod tortur og nedværdigende behandling, kan man ikke længere sætte ind; det følger jo med af at være i Europarådet. Der har vi altså meget glæde af, at borgerne i Rusland, i Ukraine, i Tyrkiet kan gå til Menneskerettighedsdomstolen, ligesom Europarådets torturkomité pludselig kan dukke op hos dem.

Så derfor er det snarere noget i retning af det, hr. Søren Søndergaard var inde på, når vi skal til at se på de lande, der ikke og stadig væk ikke vil opfylde de forskellige forpligtelser, så skal vi nok se på mellemting, mellemsanktionsmuligheder mellem helt inde og helt ude. For vi skal ikke fratage borgerne muligheden for at kunne klage til Menneskerettighedsdomstolen og torturkomiteen muligheden for at virke.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja, Sjirinovskij sagde jo, at det ville være en gave til hans valgkamp, hvis man lod være med at optage Rusland, og det var jo selvfølgelig også noget, der gav stof til eftertanke.

Men jeg vil da godt sige, at det er da rigtigt, at der er opgaver, der bliver taget op, også i den parlamentariske forsamling, som vi ikke skulle tage op, og derfor synes jeg også, at en konstruktiv diskussion snarere skulle være at finde ud af, hvor de vigtige områder er, og det er vel også det, som de fleste andre ordførere koncentrerede sig om. Og der er netop en række nye opgaver, som er kommet til, og som jeg i høj grad finder særdeles relevante, som f.eks. overvågelse af demokrati og menneskerettigheder.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg havde da gjort mig den overvejelse inden min ordførertale, om jeg bare skulle gå op og sige noget pænt om Europarådet og så slippe levende fra det. Men jeg gjorde i stedet for det, at jeg tog kontakt til de tre, som Fremskridtspartiet gennem de sidste mange år har haft som repræsentanter, henholdsvis fru Anette Just, hr. Niels Højland og hr. Ernst B. Schmidt – det er de tre, Fremskridtspartiet har haft udpeget igennem de seneste mange år – for at være helt sikker på, at de referater, jeg har fået i vores folketingsgruppe, efter de har været afsted til parlamentarikerforsamlingerne, var rigtigt konkluderet.

Så jeg vil sige til hr. Henning Gjellerod, at der ikke er tale om, at det er min manglende erfaring, fordi jeg ikke selv har deltaget. Der er tale om, at jeg har akkumuleret den erfaring, som i hvert fald tre repræsentanter fra Fremskridtspartiet har opnået gennem de senere år.

Og vi havde en meget, meget lang og grundig debat i vores folketingsgruppe i forbindelse med Ruslands-sagen, for det var noget, der lå os fantastisk meget på sinde, at vi syntes, at man i den grad begik brud på det, der egentlig ligger i menneskerettighedserklæringen, da man optog Rusland ud fra sikkerhedspolitiske argumenter og så med en forventning om, at de måske hen ad vejen ville overholde menneskerettighederne.

Og jeg er nødt til at sige til hr. Per Stig Møller, at uanset hvor meget man har folk og lande inde i respektive organisationer, så er det ikke altid, det gør indtryk på dem, og når man